

[Aksel Larsen.]
 kompliceret, at den vil volde såvel skatteydere som ligningsmyndigheder og banker de allerstørste vanskeligheder; også af den grund må jeg anbefale ændringsforslaget til forkastelse.

Spørgsmålet om præmiering af de såkaldte kapitalbindingskonti er i øvrigt så enkelt og så let overskueligt, at denne ordning kan og bør ophæves med omgående virkning — så meget mere, som hvis man ikke gør det, vil man dels se en tegning af kapitalbindingskonti i januar måned 1968, der vil overstige alt, hvad man hidtil har kunnet forestille sig og få virkninger for statens og kommunernes provenu af skatterne, dels vil der ske det, at de, der for 5 år siden tegnede kapitalbindingskonti, blot kan lade dem løbe videre på nye konti og få skattelettelser, selv om de virkelig ikke har foretaget 5 øres opsparing.

Det er det rene snak, at man her lovgiver med tilbagevirkende kraft — bortset fra, at næsten alle love vedrørende de direkte skatter og skatteansættelsen altid af folketinget er vedtaget med en slags tilbagevirkende kraft, og at man i dansk forfatningsret almindeligt antager, at sådan må det være. Indtil vi fik den særlige lov om indskud på kapitalbindingskonti, ordnedes dette spørgsmål indbefattet ændringer i maksimumsbeløbenes størrelse altid ved ændringer af ligningsloven, som i reglen blev vedtaget i slutningen af december måned. I sådanne tilfælde fandt oppositionen det helt i sin orden.

De, der nu råber op om tilbagevirkende kraft og siger, at det kan man ikke, har hvert eneste år i marts måned stemt for udskrivningsloven, der fastsætter den skat, folk skal betale i forhold til en indtægt, de har tjent et år forinden. Folk kunne altså ikke, da de tjente indtægten, disponere med hensyn til skattebetalingen, de vidste ikke besked; den fik de først, da udskrivningsloven var vedtaget. Det var altså i allerhøjeste grad med tilbagevirkende kraft, dersom man behager at bruge det udtryk, men det stemte opponenterne alligevel for. Derfor synes jeg, man skal lade dette ligge; man ved godt, at det med skattelovgivning nu en gang er sådan, at dér eksisterer det almindelige begreb tilbagevirkende kraft ikke.

Hvad angår renteforsikringerne, havde vi helst set lovforslaget vedtaget i den af finansministeren foreslåede affattelse, selv om vi er klar over, at det kun, om jeg så må sige, i yderkanten rører ved hele den del af skatte- og undtagelseslovgivningen, der enten kommer ind under 2.500 kr.s fradraget eller i hvert fald er i familie med den. Det forekommer os, at man uden at gå nogen for nær og uden at foregribe noget kunne benytte lejligheden til at nedsætte det fradragsmulige beløb fra 2.500 kr. til 1.500 kr., når man nu ophæver den særlige adgang til at oprette kapitalbindingskonti. På den anden side må vi erkende, at man her bevæger sig ind i et langt mere omfattende og kompliceret område, som foruden kapitalforsikring i vekslende former også omfatter indskud på konti for selvpen-sionering, børneopsparing og visse former for erhvervsfirmaers pensionsforsikringer for deres funktionærer, og som også griber ind i de egentlige pensions- og livrenteordninger. Det vil nok være hensigtsmæssigt at få hele dette område samlet undersøgt og; som man siger, kulegravet for ikke ved et enkelt indgreb at risikere at få en delvis og måske skæv eller urimelig løsning.

Ja, men dette arbejde har der jo simpelt hen ikke været tid til. Nu har finansministeren i udvalget meddelt, at det er regeringens hensigt i næste folketingsår, altså til efteråret, at fremsætte forslag til lov om revision af renteforsikringsloven, og at der i forbindelse hermed vil ske en almindelig gennemgang af de pågældende fradragsmuligheder. Jeg går ud fra, at arbejdet med at forberede denne lovgivning sættes i gang omgående — det er måske allerede sat i gang — og at alle undersøgelser fra regeringens side vil være foretaget og den nødvendige oversigt og alt det nødvendige materiale være klar, så folketinget kan tage fat på arbejdet med denne opgave straks i oktober måned, når ministeren kommer med sit lovforslag.

Under forudsætning heraf kan jeg anbefale, at man stemmer for finansministerens ændringsforslag, hvis vedtagelse vil betyde, at der nu kun foretages en nødvendig teknisk ændring af loven. Dog må jeg bemærke, at der måske er enkelte medlemmer af min gruppe, som ikke ønsker at stemme for, at man ikke med det samme skærer